

Willem Veldhuizen voor de moestuin.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Willem Veldhuizen (55) kent elke vierkante meter buitenplaats Veertig jaar tuinieren op Uytwijck

DOOR HANS HOOGENBOOM

HILVERSUM - Aan de vroegere buitenplaats 'Uytwijck' denken Anne en Machteld Hoijer nog wel 'ns terug. Dat imposante huis uit 1921 is in 1977 afgebroken. Maar de villa's die terugkwamen staan er nog steeds in een paradijs. Willem Veldhuizen weet dat, hij is er veertig jaar tuinman. Morgen is het feest.

Wie over de Utrechtseweg rijdt wil vlakbij 'Zwaluwenberg', waar al decennia de Inspecteur-Generaal van de Krijgsmacht zetelt, wel eens opzij kijken. Tussen de begroeiing door zijn verderop vrijstaande villa's te zien. Mooi wonen is het daar. De hekdeuren openen zich, een lang grindpad dient zich aan. Links

een notenboom met een bordje waarop 'geplant door Ruth 30-11-1985' staat. Ruth Veldhuizen was Willems vader. Die was hier maar liefst vijftig jaar tuinman. Op het pad wacht Anne Hoijer, ze is technisch gezien de werkgeefster van Willem. Ze moet hem gaan zoeken. Even later komt hij aanlopen bij de veranda van het tuinhuis, een voorzichtige lachende blonde Loosdrechter van 55 jaar met een geaand gezicht. Hij woont op de Rading. „Ik ging van school toen ik 15 was, ik kon niet meekomen.“ Zijn pa, die op de buitenplaats Uytwijck de tuin verzorgde, nam hem mee naar zijn werk. „Ze hadden er nog een knechie nodig.“ Willem kon meermijden met z'n vader, achterop de brommer. Toen hij 16 was

ocht hij er zelf eentje, een Kreidler. Dat was in 1969. Willem is nu aan zijn vierde brommer toe. Anne en zus Macheld komen erbij zitten, net als tuinbaas Eli Mur - een Loosdrechter, die al vierentwintig jaar op Uytwijck tuint. De koffie damp, het uitzicht over de (moes)tuin is prachtig. Alle tuinen bij elkaar beslaan 38 hectare. De vogels zingen de voering uit hun keeltjes, van achter de bostrand klinkt het geruis van de A27 en af en toe een trein. Willem, Eli en Bèr doen op Uytwijck al het groen. Ze zaaien, snoeien, maaien, poten, kweken, oogsten, wieden, schoffelen en harken. „Mijn vader deed veel spitwerk, alles met de hand.“ Willem kent elke vierkante meter. In de

moestuin staat fruit te rijpen. Aardbeien, kersen („voor de vogeltjes“ zegt Anne), bessen, appels, peren. Er prijken veel groenten op het Uytwijckse menu. Koolrabi, sla, andijvie, snijbiet, kapucijners, broccoli, peutjes, tuinbonen, ga maar door. In de kas doen tomaten, komkommers en paprika's hun best. Het gebied is heel groot. In het groen liggen acht villa's, maar ook een tennisbaan en een zwembad. Willem zorgt verder voor de zeven herten. Hij voert ze groentenaafval. Wat er aan oogst over is gaat in kisten, dan komt de voedselbank het halen. Willem heeft thuis in Loosdrecht ook nog varkens en koeien en lopen. Geen vrouw, hij is vrijgezel. „Of weet jij nog iemand?“, vraagt Eli plagerig.

Gooise verpleeghuizen verbeteren hun service

De Bolder blij met vier sterren

DOOR JANTINE VAN DEN HOVEN

HUIZEN - Meneer Van der Kuil heeft geen smaak en geen reuk meer, maar vindt het eten en de service van het restaurant in verpleeghuis De Bolder in één woord geweldig.

De mening van Van der Kuil wordt gedeeld door veel andere bewoners. En daarom heeft De Bolder voor 'Gastvrijheidszorg met sterren' maar liefst vier sterren gekregen van de landelijke cliëntenorganisaties, twee vakbladen en Koksgilde Nederland. Ook andere instellingen in het Gooi zijn vereerd met sterren. Ze worden beoordeeld op het gebied van eten en drinken, gastvrijheid, sfeer en service.

In totaal hebben 472 verpleeg- en ziekenhuizen meegedaan, waarvan elf uit de regio Gooi- en Vechtstreek. De resultaten zijn bekendgemaakt in een echte Sterrengids.

Bij de entree is niet direct te merken dat De Bolder vier gastvrijheidssterren heeft. De deur zit op slot en er moet aangebel worden. „Dat is zodat demente bewoners niet zomaar weglopen. Alle binnendeuren staan wel open“, legt Corine Roos van De Bolder uit.

Bij binnenkomst is geen grijze, saai kantine te ontdekken. Het restaurant lijkt eerder op een grand café. „We proberen zo weinig mogelijk op een instelling te lijken, het moet voor de bewoners echt voelen als thuis“, zegt de medewerker van De Bolder.

„We zijn erg blij met de vier sterren, in ons geval hebben we die denk ik vooral gekregen voor het eten en de goede sfeer. Andere verpleeghuizen hebben ook weer hun unieke punten, zoals het biologische restaurant in Naarderheem en het antroposofische gebouw van De Stichtse Hof in Laren“, zegt Roos.

Cliënten hebben veel te kiezen

Bewoners krijgen viersterrenzorg in De Bolder. ARCHIEFFOTO KASTERMANS

Sterren in de zorg

De Bolder, Huizen - ****
Naarderheem, Naarden - ***
De Stichtse Hof, Laren - ***
Johannesshove, Laren - ***
Torenhof, Blaricum - ***
De Boomberg, Hilversum - **
Godelinde, Bussum - **
De Essen, Bussum - **
De Antonius Hof, Bussum - **
Oversingel, Weesp - *

in de Bolder, er kan aangeschoven worden voor een warme maaltijd wanneer bewoners dat willen. Of dat nou tussen de middag of 's avonds is. Ter plekke wordt een maaltijd uitgekoken. Ook familie of mensen uit de wijk kunnen - tegen betaling - komen eten, voor hen is er een aparte menukaart. Roos: „Er is ontzettend veel mogelijk, zo is er een bewoner die heel erg van asperges houdt. Zijn familie heeft een kistje gehaald bij de groenteboer en bij de keuken afgegeven. En dan maakt de keuken de asperges klaar voor meneer.“

Mevrouw Bodinus en mevrouw Teuwissen genieten samen van een kopje koffie. „Ik volg een streng dieet, en daar wordt altijd streng aan gehou-

den. Het is niet altijd even lekker, maar dat komt niet door de keuken!“ zegt mevrouw Bodinus. „Als er mensen van buitenaf komen, krijgen zij voorrang. Dan moeten wij wel even wachten, maar zo erg is dat ook weer niet. Wij horen nou eenmaal bij de inventaris“, zegt mevrouw Teuwissen lachend. Dat hun verpleeghuis vier sterren heeft gekregen, daar zijn ze het wel mee eens.

De Boomberg in Hilversum heeft twee sterren op zijn naam staan. „Je gaat altijd voor vier sterren, voor het hoogst haalbare. Dus in die zin zijn we wel teleurgesteld“, zegt Henk Fokker van de Boomberg. „We zijn constant bezig met verbeteren, zijn nooit tevreden. We moeten de beleving van de bewoners volgen, en minder onze eigen voorstelling van zaken.“

De Stichtse Hof in Laren is geëerd met drie sterren, maar heeft dit jaar ook Het Gouden Keurmerk in de Zorg verdiend. Misschien is de vierde ster niet verdiend vanwege de menucyclus: De variatie 5 keer varkensvlees in 7 dagen kan veel beter!

De komende tijd ontvangen de verpleeghuizen hun rapport.

BUSSUM

Een ludiek jubileumtoernooi

Toneelvereniging De Schakel organiseert morgen tussen 12.00 uur en 17.00 uur een ludiek jubileumtoernooi om haar 75e verjaardag te vieren. De vereniging heeft een voetbalpoule en diverse spelactiviteiten, zoals touwtrekken en darts georganiseerd. Daarnaast zullen er op het terrein enkele kramen staan en is er naast muziek en een open kantine, aandacht voor amateurtoneel. Kinderen komen ook aan hun trekken, want zij kunnen ballen gooien, doel schieten en zich laten schminken. Shantykoor Het Ruime Sopen dweilorkest De Gooiblazers zijn aanwezig om het feest compleet te maken. De entree is gratis.

HUIZEN

Speel-o-theek bestaat 35 jaar

Speel-o-theek 't Gooi is alweer 35 jaar geleden opgericht door ouders die behoefte hadden aan geschikt en gevarieerd speelgoed voor hun gehandicapte kind. Om deze mijlpaal te vieren organiseert de speel-o-theek morgen een feestelijk programma voor alle leden en vrijwilligers met hun familie. Eerder kregen alle leden al een prachtige tas met een kunstzinnige afbeelding. Het programma begint om 10.30 uur en eindigt om 14.00 uur. Het feest vindt plaats in en om de speel-o-theek zelf, die is gevestigd in de openbare bibliotheek van Huizen. Adres: plein 2000-1.

MUIDEN

Nieuw bestuur na Anbo-fusie

Wiebe de Haan uit Muiden is de nieuwe voorzitter van de Algemene Nederlandse Bond van Ouderen in de regio Naarden, Bussum en Muiden. De Muidenaar is de eerste voorzitter van de gefuseerde afdelingen Naarden/Muiden en Bussum. De nieuwe club heeft negenhonderd leden. De Haan was tot zijn pensionering werkzaam bij Océ-Nederland. Het is niet de enige functie die hij al preses uitoefent. De Haan is tevens voorzitter van SeniorWeb in Weesp/Muiden.

Huidkankerpoli neemt onzekerheid snel weg

DOOR JUDITH SCHAAP

HILVERSUM/BLARICUM - Dermatologen van Tergooiziekenhuizen geven zaterdag 13 juni op locatie Blaricum een voorlichtingsbijeenkomst over huidkanker en hoe dit te voorkomen of vroegtijdig te genezen is. Dit in het kader van de nationale campagne ter voorkoming van huidkanker, die in heel Nederland in de maand juni plaatsvindt. Huidkanker is de meest voorkomende vorm van kanker in Nederland. Deze vorm van kanker treft één op zes Nederlanders en het aantal huidkankerpatiënten

stijgt ieder jaar. Zowel locatie Blaricum als Hilversum beschikt over een multidisciplinaire huidkankerpolikliniek die geopend is sinds september 2008. De initiatiefnemers zijn Dermatoloog Alice Langeveld en Patholoog Lies Jaspers. Bijzonder is dat patiënten met (verdenking op) huidkanker op verwijzing van de huisarts dezelfde week nog terecht kunnen op een speciaal spreekuur in de polikliniek. „Huidkanker komt natuurlijk ontzettend veel voor. Lang moeten wachten op onderzoek en uitslagen, zorgt voor onrust en

onzekerheid. Het is heel belangrijk dat dit allemaal snel gaat“, vertelt Jaspers. Eenmaal op de polikliniek kan het onderzoek meteen beginnen. Langeveld: „Zo kunnen we patiënten snel geruststellen of een vervolgbehandeling geven.“ Een eventuele behandeling of aanvullend onderzoek gaat vaak diezelfde dag nog van start. Dit loopt via een versnelde procedure op het pathologisch laboratorium. De samenwerking tussen verschillende specialisten biedt de huidkankerpolikliniek een brede expertise. Communicatieadviseur Julie

Vroom pleit dit: „Er is regelmatig overleg tussen de dermatoloog, de patholoog en de plastische chirurg.“ Naast de specialisten zijn er gespecialiseerde verpleegkundigen aanwezig op de polikliniek, zij zijn speciaal opgeleid om voorlichting te geven. Wat de huidkankerpolikliniek nog meer kenmerkt is het feit dat de kliniek over de modernste behandelmethoden beschikt, een patiënt hoeft om die reden nooit naar een andere regio. Een onbekende methode is de behandeling met de Efidix crème, waardoor in sommige ge-

vallen van huidkanker een operatie niet nodig is. Het spreekuur van de huidkankerpolikliniek is zowel in Blaricum als in Hilversum. De voorlichtingsbijeenkomst aanstaande zaterdag op locatie Blaricum loopt van 13.00 uur tot 15.00 uur. Dermatologen van Tergooiziekenhuizen geven een korte presentatie en beantwoorden na afloop hiervan vragen. Deelname is gratis, maar aanmelding wordt op prijs gesteld en kan telefonisch op (035) 539 18 35 of per e-mail: informatiecentrum@tergooiziekenhuizen.nl.

Ongeval Bekneld in gekantelde bus

HILVERSUM, EEMNES - Een 66-jarige Eemnesser is gisteren na een aanrijding op de Soestdijkerstraatweg bekneld geraakt doordat zijn bestelbus kantelde. Een 49-jarige automobilist uit Maarssen reed over het Oostereind richting de Oosterengweg. Op de kruising met de Soestdijkerstraatweg botste hij tegen de Eem-

nnesser, die daarbij gewond raakte. Door de aanrijding kantelde de bestelbus van de man uit Eemnes. Met een gebroken rib en schaaftwonden aan een arm is de Eemnesser overgebracht naar Tergooiziekenhuizen. Door het ongeluk ontstonden er lange files.

FOTO STUDIO KASTERMANS

'Persoonlijk begeleider op maat voor vader of moeder op leeftijd'

Vertroetel je Ouders start ook in het Gooi

DOOR SIMONE STEVENS

HILVERSUM - De organisatie 'Vertroetel je ouders' start maandag ook in het Gooi. Initiatiefnemer Tom Crouse is naar aanleiding van een artikel in een landelijke krant benaderd door acht inwoners van deze regio die zich aanbieden als dienstverlener voor 70-plussers. Ook denkt Crouse dat er veel vraag zal zijn in dit vergrijste gebied. „Ik ben al benaderd door een aantal potentiële klanten.“

Vertroetel je Ouders ('Quality time op maat') is ontstaan toen Crouse (54) zelf te maken kreeg met vereenzaming van een moeder op leeftijd. Dat was in 2004. Als nakomertje van vier zoons werd hij geconfronteerd met een moeder die in Utrecht woonde en die sterk achteruit ging en steeds vergeetachtiger werd. Hij regelde dat ze dichterbij hem in de buurt - in Amsterdam - kwam wonen. Om haar vereenzaming tegen te gaan, ging hij op zoek naar mensen die bij haar pasten, die dezelfde interesse hadden (muziek) of iets met haar wilden ondernemen (naar Artis). „Daar is ze enorm aan gehecht“, zegt Crouse.

Eenzaamheid

Bewoners van verzorgings- en verpleeghuizen kampen volgens de Amsterdammer dikwijls met eenzaamheid en zijn zelf niet meer in staat om zelf hun behoeften op te zoeken of te organiseren, al was het maar

Tom Crouse met zijn moeder Leontine in het Dr. Sarphatius in Amsterdam.

FOTO GEORGE MAAS

omdat ze te kampen hebben met lichamelijke gebreken of dementie. „Zoals je wel vaker ziet bij oude mensen vinden ze moeilijk aansluiting in een groep. Bijvoorbeeld doordat ze niet van bingo houden of een gezamenlijk uitje met de bus.“ De begeleiders die hij voor zijn moeder zocht vond hij in Paul en Josie, die elke week afzonderlijk van elkaar een paar keer

naar zijn nu 90-jarige moeder toe gaan. De één speelt piano voor haar, de ander gaat met haar op pad. Toen nog meer mensen zich bij hem meldden, besloot Crouse er een professionele organisatie van te maken. Inmiddels heeft hij tussen de dertig tot veertig bemiddelingen tot stand gebracht. Vertroetel je Ouders is begonnen in de regio's Amsterdam en

Kennemerland en is inmiddels ook actief in Noord-Holland noord en Waterland. Vanaf volgende week dus ook in het Gooi. „De persoonlijk begeleiders die wij zoeken zijn hoger opgeleid. Ze moeten veelzijdig zijn en gemakkelijk kunnen switchen. Ook moeten ze affiniteit met ouderen hebben, empathisch en sensitief zijn. Ze moeten ook de ogen en oren zijn,

bijvoorbeeld signaleren wanneer moeder weer eens naar de kapper of pedicure moet of nieuwe kleren nodig heeft. Het is voor de kinderen ook geruststellend dat er op haar of hem wordt gelet.“ Verder moeten ze 40 jaar of ouder zijn. „Dan zit hun ego ze niet meer zo in de weg.“

Aandacht

Een persoonlijke dienstverlener verdient 18 euro per uur. In totaal kost hij of zij 26,50 euro (Crouse verdient onder meer aan de bemiddeling en facturering). Een begeleider wordt voor minimaal twee uur per keer ingeschakeld. Via Vertroetel je Ouders krijgt vader of moeder één op één aandacht. „Dan heb je het over echte aandacht. Echt luisteren, maar ook samen dingen doen. Want je kunt niet twee uur lang tegenover elkaar gaan zitten praten.“ Crouse loopt soms tegen vooroordelen aan. Bijvoorbeeld dat kinderen zorg en aandacht voor hun ouders op deze manier afkopen. „Het gaat juist om de meest betrokken kinderen die al een heleboel doen en die zien dat ze het niet alleen kunnen doen. Die moeten ook worden ontlast, anders houden ze het niet vol. Kinderen die niet echt betrokken en begaan zijn met hun ouders gaan daar zeker niet Vertroetel je Ouders voor inschakelen.“

Aanmelden en meer informatie via www.vertroeteljeouders.nl of telefoon 0900-4444 044.

BOMEN

Onze burens en wij zijn niet zo van het vegerige. In de tuin het paadje schoonhouden lukt nog wel al is dat, volgens mijn vrouw, vaak aan de late kant. Maar achter de schutting ligt, met daarachter een speelplaats, een tegelpad. Boven een deel daarvan hangt allerlei struikgewas met daarboven grote esdoorns. Dat betekent weinig goeds voor pad en speelplaats en dat klopt. De gemeente komt zo eens in het jaar blad blazen. Soms lukt dat aardig maar soms komt een (groot) deel van dat blad onder de schuttingen door in onze tuinen terecht. Vegen dus! Vaak komen de bladblazers ook aan de vroege kant zodat we nog wekenlang blad vegen.

Maar dat terzijde; ik wilde het over dat pad dat dus niet zo vaak geveegd wordt, hebben. Na de storm van verleden week lag er uiteraard veel afval in mijn en op pad. En dus vegen en meteen het pad maar weer eens goed onderhouden nemen. Bij dat werk vielen me een paar dingen op. Gras en nog een paar andere kiemplanten gedijden uitstekend. En dat kwam omdat lang liggend blad in aarde was veran-

Oerwoud

derd en dus vocht vasthield en voedsel gaf. Die grond zat zelfs zo stevig op de tegels dat de bezem het niet redde en de sneeuwschuiver er bij moest komen. Maar het pad kwam schoon en bij het complimentje van mijn vrouw schoot er zomaar een idee door mijn hoofd. Stel nu eens dat we dat pad niet meer schoon houden en, sterker nog, stel dat de Koreaanse atoom-

bommen gaan vallen en de wereld ontvolkt raakt. Dan gaat dat afval gewoon door, het gras en al die andere planten idem dito en na een tijdje komen de zaailingen van de esdoorns ook voldoende aan hun trekken. Ik ga er maar even van uit dat die de bom overleven! Dan gaan de wortels van al die planten weggetjes tussen die tegels zoeken en alles groeit door. Zou dan echt na een fikse aantal jaren een oerwoud op ons tegelpaadje en op ons speeltuintje ontstaan? Ik begon gewoon te dromen. Stel dat ik alleen die bom ook overleefde? Stel dat ook wat diersoorten ook? Zou ik dan zomaar in een paradijs op aarde leven?

Wat zou dat prachtig zijn!! Maar toen bedacht ik opens dat ik dan wel helemaal alleen zou zijn. Geen vrouw, (klein)kinderen, burens, vrienden, winkels en bladblazers meer. „Wil je koffie?“ vroeg mijn vrouw en ik was opeens weer wakker en moe van het vegen. „Ja, lekker en ik ga meteen een colu-mn schrijven.“ Deze dus!

GERRIT JASPERS
GERRITJAS@GMAIL.COM